

HJERTETS
TERRORISTER
AARHUS TEATER
STUDIO
DANMARKSPREMIERE
03.05.07

MINE SKUESPIL UDSENDER KRITIK...

Af **Mads Thygesen** Ph.d.-stipendiat
ved Akademiet for Æstetikfaglig Forskeruddannelse,
Aarhus Universitet.

02:03

»Mine skuespil udsender kritik på samme måde som uran udsender radioaktivitet; men uran har mange andre kvaliteter, og det samme gælder mine skuespil«. Sådan svarede den engelske dramatiker Martin Crimp (f. 1956) i et interview, hvor han blev bedt om at beskrive den politiske dimension i sit forfatterskab. Hans karriere strækker sig tilbage til begyndelsen af 1980'erne, hvor han som del af forfattergruppen på Orange Tree teatret markerede sig som en meget alsidig dramatiker. Det er indtil videre blevet til sytten skuespil, hvoraf over halvdelen er udgivet i bogform. Det var dog først godt ti år senere med værker som *The Treatment* (1993), *Attempts on Her Life* (1997) og *The Country* (2000), at den europæiske teaterverden for alvor fik øjnene op for ham. Dette skyldes ikke mindst hans evne til at angribe eksistentielle, sociale, politiske og filosofiske spørgsmål på en måde, der sikrede ham et ry som en af de mest innovative og spændende dramatikere på den europæiske scene. Crimps skuespil besidder altså mange andre kvaliteter end evnen til at udsende kritik: historierne er medrivende, morsomme, kontante, foruroligende, gådefulde, poetiske, tragiske... Det politiske engagement synes ikke desto mindre at udgøre et af de mest heftige og vedvarende spor i hans dramatiske virke, hvad enten det ytrer sig som en satirisk skildring af den globale kapitalisme eller en tragisk fortælling om krigen mod terror.

Når man læser et skuespil af Martin Crimp, bliver man hurtigt klar over, at man har at gøre med en dramatiker, som vælger sine ord med stor omhu. Ord som »ironisk« og »enigmatisk« indgår ofte i anmeldelsernes karakteristik, hvilket formentlig hænger sammen med en vis modvilje over for det ligefremme og utilslørede budskab. Denne modvilje viser sig i dialogerne, som kan være brutalt morsomme og terroriserende i deres direktehed, men hvor det sjældent er alt som bliver sagt. Udsagnet: »The more you talk, the less you say, « fra *The Country* (2000), kan således læses som en slags motto for dialogen hos Crimp. Når han sammenligner sine skuespil med uran, skyldes det imidlertid en modvilje over for det, som englænderne kalder »verbatim drama« (*da. det ordrette drama*) – en humoristisk betegnelse for den særlige britiske dramatræditiion, hvor dagsaktuelle politiske emner og faktiske begivenheder tages under journalistisk behandling. Men hvad har det nu at gøre med uran? Uran er, som bekendt, det 92. grundstof i det periodiske system. Det har en meget høj massefylde (uran er omkring 70 procent tættere end bly). Under normale temperatur- og trykforhold fremtræder uran som et svagt radioaktivt metal, men det besidder evnen til at producere enorme mængder af energi, der kan anvendes til såvel civile som

militære formål. Det var det første stof, hvor man kunne konstatere, at det var muligt at opretholde en nuklear kædereaktion, hvilket åbnede for hidtil uanede muligheder. Siden d. 6. august 1945, kl. 8:15, hvor den første atombombe, kaldet »Little Boy«, blev kastet over den japanske by Hiroshima, har denne videnskabelige landvinding dog fortrinsvist vakt meget dystre og ildevarslenende fremtidsudsigter. På samme måde gælder det for Crimps skuespil, at dialogen besidder en vis tæthed, da den ofte er meget lagdelt og koncentreret. Det er blevet sagt om hans karakteristiske skrivestil, at den udmærker sig ved sin åbenhed, idet formen og sproget inviterer til mange forskellige sceniske fortolkninger. Det er selvsagt en gave til enhver instruktør og skuespiller, men denne åbenhed stiller også en udfordring – problemet er, at Crimp altid tilføjer et snert af ironi, når han tager samtidens stridsspørgsmål under kritisk behandling. Denne særlige engagerede ironi lader sig bedst beskrive som en fremstillingsform, hvor dramatikerens åbenlyst »taler anderledes« (f.eks. ved at udskifte »skuespil« med »uran«), og overlader det til sit publikum at drage de relevante konklusioner. Det betyder, at skuespillenes kritiske virkning afhænger meget af den kontekst, som de opføres i, da den kan være forskellig alt efter tid og omstændighed. Det er altså opførelsen som er afgørende for, hvordan at alt det, der ligger i stykket, kommer frem – hvad det hentyder til, hvilken genklang det vækker, etc. Under normale omstændigheder udsender teksterne, sagt på en anden måde, et mere eller mindre svagt spor af kritik, der kan give anledning til en voldsom energiudladning, når de indgår i den helt rette politiske sammenhæng.

04:05

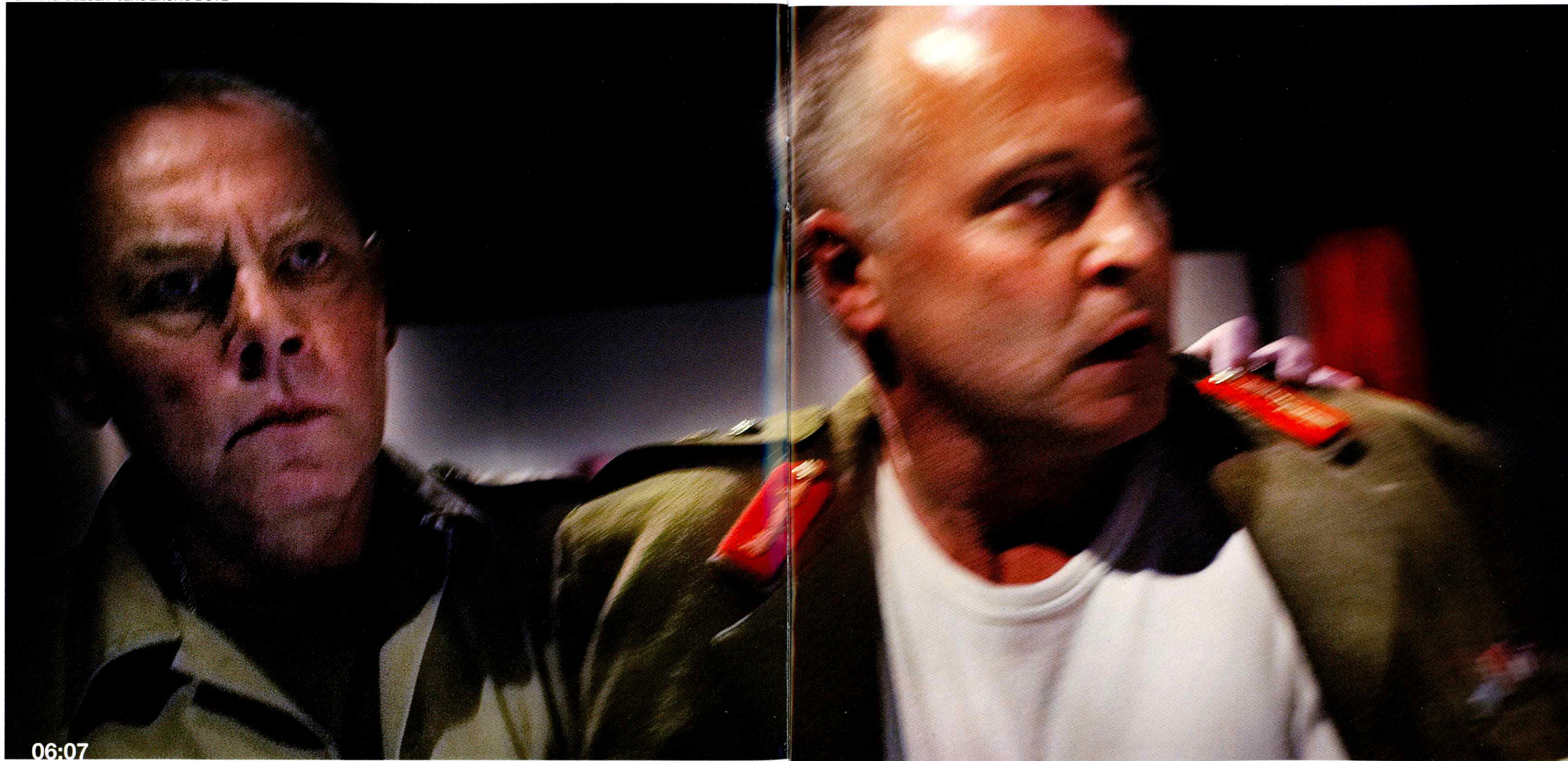
Igennem forfatterskabets seneste periode tager Crimps engagement stadig oftere udgangspunkt i konkrete politiske begivenheder, men fremgangsmåden er altid subtil og underfundig. Et godt eksempel på hvordan hans skuespil danner »broer« til deres omverden finder vi i *Advice to Iraqi Women* fra 2003. Den 10. april 2003 valgte den engelske avis, The Guardian, at publicere *Advice to Iraqi Women* i anledning af invasionen af Irak (som indledtes d. 20. marts 2003). Teksten, der mest af alt minder om en art flyveblad udsendt af en unavngiven regeringsinstans, advarer irakiske kvinder mod de utallige farer, som deres børn dagligt udsættes for. Dit hjem er et minefelt, lyder en af advarslerne, for dit medicinskab indeholder medikamenter, som kan slå dit barn ihjel. Dit barn kan drukne i badekarret, skære sig på skarpe genstande, slå sig på alle de hårde overflader... og brænde sig på solens stråler. Ja, der findes stort set ikke det, som ikke kan slå dit barn ihjel. Det er alt sammen bekymringer, som de fleste forældre kan forstå. Meningen med galskaben skal imidlertid findes mellem linjerne, for Crimps budskab er lige så subtilt, som det er foruroligende: hvad er alle disse trusler, spørger han, i sammenligning med den umiddelbare fare, som dit barn udsættes for, når dit land bombes af supermagternes krigsmaskiner? Sådan lød Crimps svar på den engelske regerings engagement i en krig, som han efter eget udsagn var stærkt oprørt over. Fremgangsmåden er satirikerens. »Jeg er satiriker, ikke moralist,« siger han. Når Crimp farer i blækhuset, og forfatter en kritik af invasionen af Irak, så gør han det altså på en måde, som vækker minder om et af hans store forbilleder: den engelsk-irske forfatter, Jonathan Swift (1667-

1745), som bl.a. skrev romanen *Gullivers rejse* (1726), opført på Aarhus Teater 2005. Det groteske indlæg i tidens mest brandvarme politiske debateme svarer nemlig til Swifts berømte skrift, *A Modest Proposal* (1729), hvor han med bidende ironi argumenterer for, at fattige irske familier bør sælge deres afkom som delikatesser til de rige englænderes middagsbord. Standpunktet i de to tekster ligner hinanden, idet begge forfattere udviser en sælsom form for galgenhumor: hos Swift udspringer den af en dyb forbitrelse over hjemlandets håndtering af samtidens overbefolkning og hungersnød, mens tekstens ironi hos Crimp har at gøre med postulatet om, at man i dag kan føre krig uden at bringe civilbefolkningen i fare. Ved at henvende sig til avisens læsere på denne ejendommelige måde, tematiserer Crimp et meget foruroligende aspekt ved den moderne krigsførelse: krigsførelse med minimal jordkontakt svarer rundt regnet til det engagement, som man føler, når man fra sin fjernsynsstol oplever bombeflyene i aktion over Baghdad. Det fjerne rykker nærmere, når vi ser billederne af krigens ofre, men spørgsmålet er, om de grufulde nyheder i virkeligheden trænger ind på livet af os.

Med *Cruel and Tender* fra 2004, der i den danske oversættelse bærer titlen, *Hjertets terrorister*, tager Crimp sit hidtil mest kontante og utilslørede livtag med de moralske dilemmaer, som krigen mod terror fremkalder. Teksten er en gendigtning af Sofokles' tragedie, *Trachinerinderne* (ca. 450 f.kr.), og blev skrevet på opfordring af den schweiziske instruktør Luc Bondy. Hos Crimp omsættes den antikke tragedie til en moderne verden, hvor krigen mod terror giver anledning til magtmisbrug og politisk hykleri. På den ene side står kvinden, Amelia, som det moderne individ, der ego-centrisk vender ryggen til omverdenens uvelkomne realiteter ved at forskanse sig i hjemmet, mens hun venter på at høre nyt fra sin mand som er på mission et sted i Afrika. På den anden side står hendes mand, Generalen, som er i besiddelse af magten til at »nedkalde ild« (læs: død og ødelæggelse) over enhver. Det eneste han behøver at gøre, er at gribe en telefon og opgive deres koordinater. Han er udsendt af en regering, som har beordret ham til at bekæmpe internationale terrorister. Og han skyer ingen midler: for hvis du vil bekriige terror, må du lære dens sprog at kende. Hvis du vil udrydde terror, må du spore den gennem ørkenen, gennem indkøbscentre, skoler, luksuslejligheder... Men hvad nu, hvis krigen mod terror begynder derhjemme? Hvor går grænserne for den statslegitimerede vold? Og hvad sker der, når krigens ofre bliver lukket ind i det hjem, hvor vi har forskanset os for at undgå at engagere os i tidens sociale og politiske problemer?

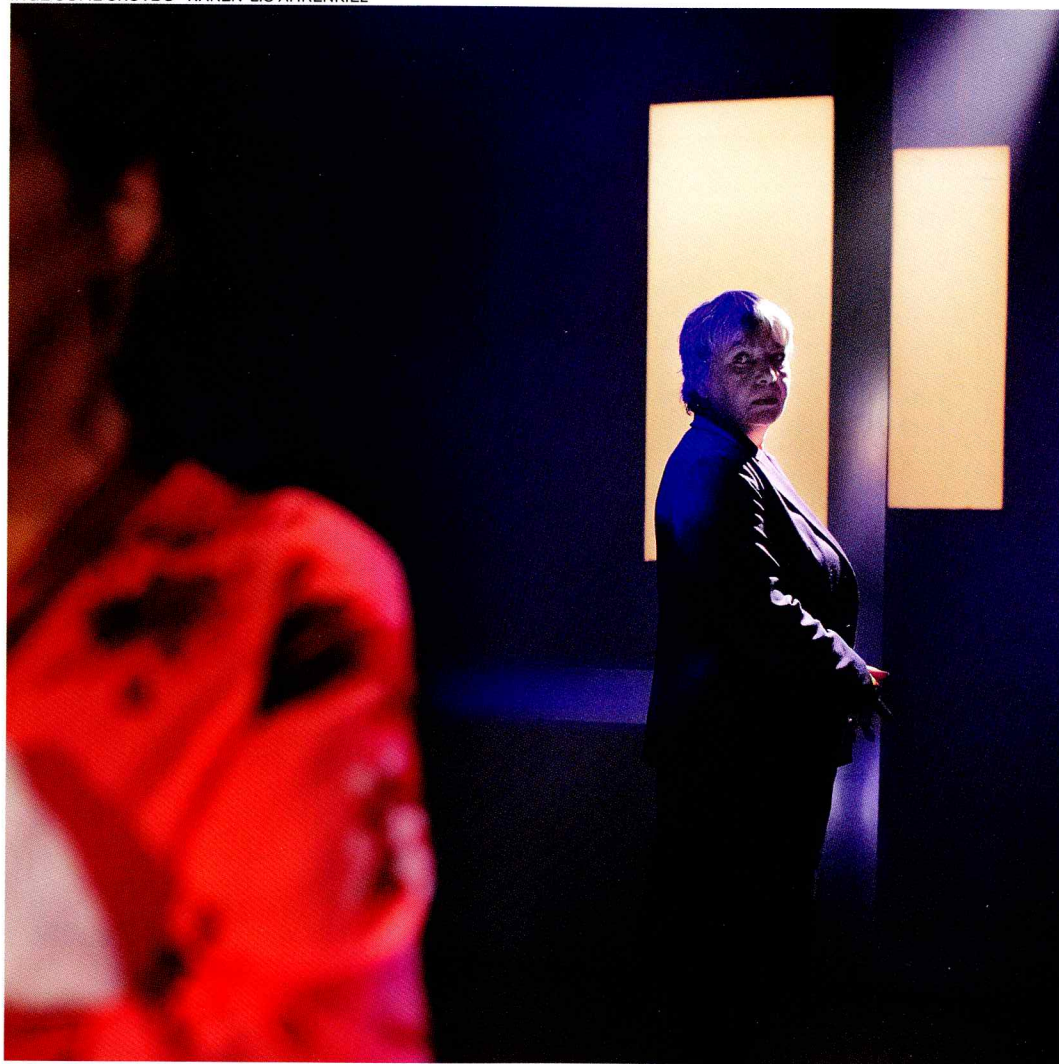
DER ER KVINDER SOM TROR
ALLE MÆND ER VOLDTÆGTSFORBRYDERE.
DET TROR JEG IKKE,
FOR HVIS JEG VIRK'LIG TRO'DE DET,
HVORDAN SKU' JEG – SOM KVINDE – KU' LEVE
STEMPLET SOM "OFFER"
FOR JEG ER IKKE ET OFFER – NÆ NEJ –
DEN ROLLE ER JEG IKKE VILLIG TIL AT SPILLE – TRO MIG.

(AMELIA – HJERTETS TERRORISTER)

SÅ DU SKAL IKKE TALE TIL MIG OM FORBRYDELSER,
FORDI FOR HVERT ENESTE HOVED JEG HAR SKILT FRA EN KROP
ER DER VOKSET TO NYE I STEDET,
OG JEG HAR MÅTTET SKÆRE OG SKÆRE OG SKÆRE
OG BRÆNDE OG SKÆRE FOR AT LUTRE VERDEN
FORSTÅR DU MIG?
JEG HAR DRÆBT DEN NEMÆISKE LØVE.

(GENERALEN – HJERTETS TERRORISTER)

MYTEN OM HERAKLES OG DEIANEIRA

HJERTETS TERRORISTER ER EN MODERNE GENDIGTNING AF SOFOKLES' TRAGEDIE **TRACHINERINDERNE** FRA CA. 450 F. KR. SOFOKLES BASEREDE SIT STYKKE PÅ MYTEN OM HERAKLES OG HANS HUSTRU DEIANEIRA.

10:11

Helten Herakles (Herkules) var søn af guden Zeus og den dødelige kvinde Akmene. Herakles udførte mange heltegerninger. Blandt meget andet dræbte han dragen Hydra, der fik to nye hoveder, hver gang man huggede et af, og den nemæiske løve, hvis skind var usårligt. Han rejste til dødsriget og hentede den tvehovedede hund Kerberos, stjal Hesperidernes æbler ved verdens ende og bar himmelhvælvingen på sine skuldre. Herakles havde et utal af kvinder og var gift flere gange – sidst med kongedatteren Deianeira. Kentauren Nessos prøvede at stjæle Deianeira, og Herakles dræbte ham med en pil forgiftet med blod fra Hydraen. Den døende kentaur bad Deianeira tage lidt af hans blod med sig, da det ville hjælpe hende, hvis hun nogensinde var i fare for at miste Herakles' kærlighed.

Da Herakles år senere forelskede sig i den unge prinsesse Iole og sendte hende hjem til Deianeira som krigsbytte, sendte den jaloux Deianeira ham en kappe indsmurt i Nessos blod for at sikre sig hans kærlighed. Det giftige blod fik kappen til at klæbe til Herakles' krop, og han led ubeskrivelige pinsler.

Iolaos, der havde hjulpet Herakles i kampen mod Hydra, byggede et ligbål til helten, og vennen Filoktetes antændte det. Herakles kastede sig på bålet og blev af et guddommeligt firspand ført op til gudernes bjerg Olympen, hvor han fik ungdommens gudinde Hebe til hustru.

HYLLOS:

Hvis du vil høre, skal jeg nu fortælle Alt.
Saasnart han havde ødelagt Oechalia,
Han drog, med Seierstegn, med udvalgt Bytte, til
Euboeas havomflygte Kyst didhen, hvor høit
Kenæons Forbjerg staaer, og her til Fader Zeus
Han vied Altre og en løvbeskygget Lund.
Der saae jeg ham med frydefuld Forlængsel først.
Og som han slagte vil en Flok af Offerdyr,
Kom hjemmefra hans Tjener Lichas som Herold,
Og bragte ham din Gave, Dødens Klædedragt:
Deri han, som du selv det ønskede, hylled sig,
Og offred strax tolv Tyre alle uden Meen,
Som Byttets Førstefrugt, og bragte hen i alt
Til Offring hundred Stykker af forskjelligt Qvæg.
Først var min arme Fader glad, og fryded sig
Af Hjertet ved den skønne Hædersdragt, og bad.
Men da en blodig Flamme slog i Veiret fra
Det viede Offerdyr og Fyrrens fede Ved,
Sprang Sveden ud af Huden, og om Brystet tæt
Og alle Lemmer klæbed Kappen sig, som var
Den limet til ved Kunstners Haand. I Krampetræk
Vildt rased Smerten gennem Marv og Been, imens
Den arrige Giftsnogs Edderblod fortæred ham
Da skreg han høit til Lichas, den usalige
Herold, som i din Brøde dog uskyldig var:
Hvorfor han en forhexet Kappe havde bragt.
Den arme Mand, som intet vidste, sagde, at
Den gave var fra dig alene sendt saadan.
Men da han hørte det, og Krampens vilde Qval
Igjennemisned Hjertet brat med Raseri,
Han greb om Foden ham, hvor Ledet dreier sig,
Og kasted ham imod et havomskyllet Fjeld;
Og ud med Haaret og med Blodet sprøjter høit

Den hvide Hjerne fra den brystne Hovedskal.
Da udbrød hele Folket i et Klageskrig
Ved Heltens Vanvid og ved Lichas' Rædselsdød.
Og Ingen torde nærme sig den Rasende.
Nu vælted han paa Jorden sig – saa foer han op,
Og skreg og hyled: rundt gjendroned Klipperne
Og Lokris' Fjeldeskrenter og Euboeas Klint.
Fortvivlet tidt i Smertens Vee han kasted sig
I Støvet ned, og vaanded sig med Jammerskrig,
Forbandende sin sørgelige Ægtepagt
Med dig, usalige, hans Viv fra Oeneus' Huus,
Som havde skændig nu forødet ham hans Liv.
Da hæver han fra Dampen, som omhvirvler ham,
Sit brystne Blik, og seer i Mængdens Vrimmel mig,
Som stod og græd, og stirrer paa mig raabende:
”O Søn, kom hid, og fly dog ikke for min Qual,
Om end du maatte følge mig i Døden nu!
Nei, løft mig op, og bring saa først mig hen etsteds,
Hvor aldrig nogen Dødelig skal see mig meer!
O har du Medynk med mig, før mig da nu strax
Fra denne Kyst, og lad mig her dog ikke døe!”
Paa denne hans Befaling lagde vi ham i
En Baad, og kom med Nød til Landet her med ham,
Som vred sig under vilde Brøl. Nu skal I snart
Ham skue levende, hvad eller nylig død. –
See, dette, Moder, har du optændt, har du gjort
Imod min Fader: Derfor straffe Dike dig
Og Hevnersken Erinys – hvis det saa er Ret!
Og Ret det er, thi du har Ret i Støvet traadt,
Og dræbt af alle Jordens Mænd den bedste Mand,
Hvis Lige du vil aldrig mere faae at see!

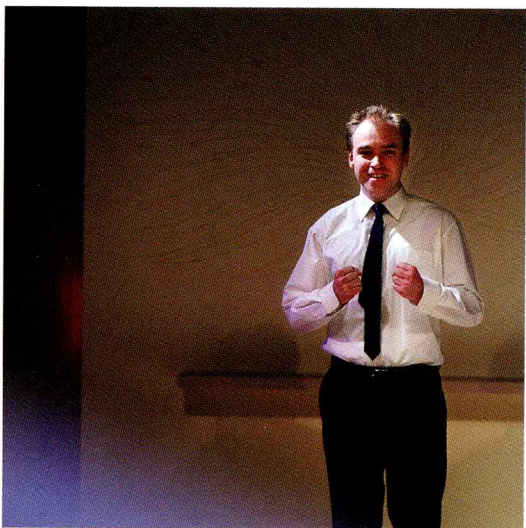
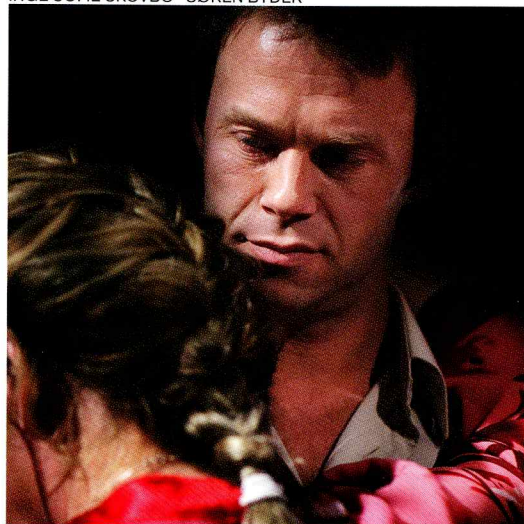

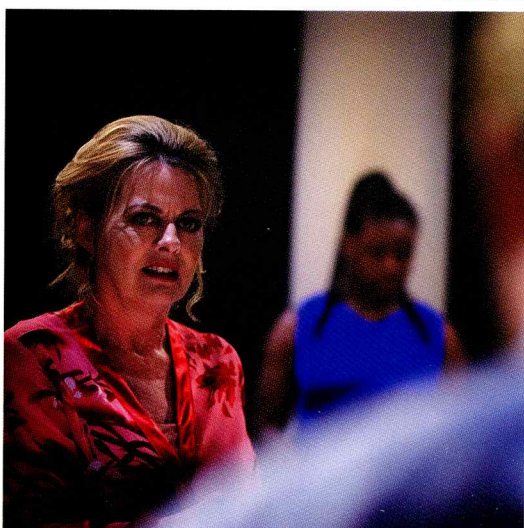
JEANETTE LINDBÆK LARSEN · RUTH AYELEY ADJEI

INGE SOFIE SKOVBO · SØREN BYDER

KASPARTIN LØNNBERG

INGE SOFIE SKOVBO · RUTH AYELEY ADJEI

16:17

Man fortæller ham at han skal glemme de gængse krigskonventioner. For hvis man ønsker at udrydde terrorismen – og jeg tror vi alle ønsker at udrydde terrorismen – så er der kun en regel: dræb. Vi ville se den by pulveriseret – og jeg mener bogstaveligt talt pulveriseret – forretningerne, skolerne, hospitalerne, bibliotekerne, bagerierne, netværket af fontæner, de træ-kransede boulevarder, museer – vi ville se den såkaldte by forvandlet – som den nu så sandelig er blevet – uigenkaldeligt forvandlet til støv.

(JONATHAN – HJERTETS TERRORISTER)

Nej, mor – det er ikke maden – det er ikke derfor min far – som kan gå gennem ild, ikke sandt – gå gennem ild for at få en såret soldat ud og bære den sårede soldat på ryggen gennem ti timer i ørkenen – det er ikke derfor at min far er ude på det badeværelse og griber om begge sider af håndvasken som en gammel mand der med sin rollator prøver at gå på posthuset. Det er ikke derfor han gisper af luft – gisper og gisper efter luft, mor, som om han er ved at drukne i sit eget spyt.

(JAMES – HJERTETS TERRORISTER)

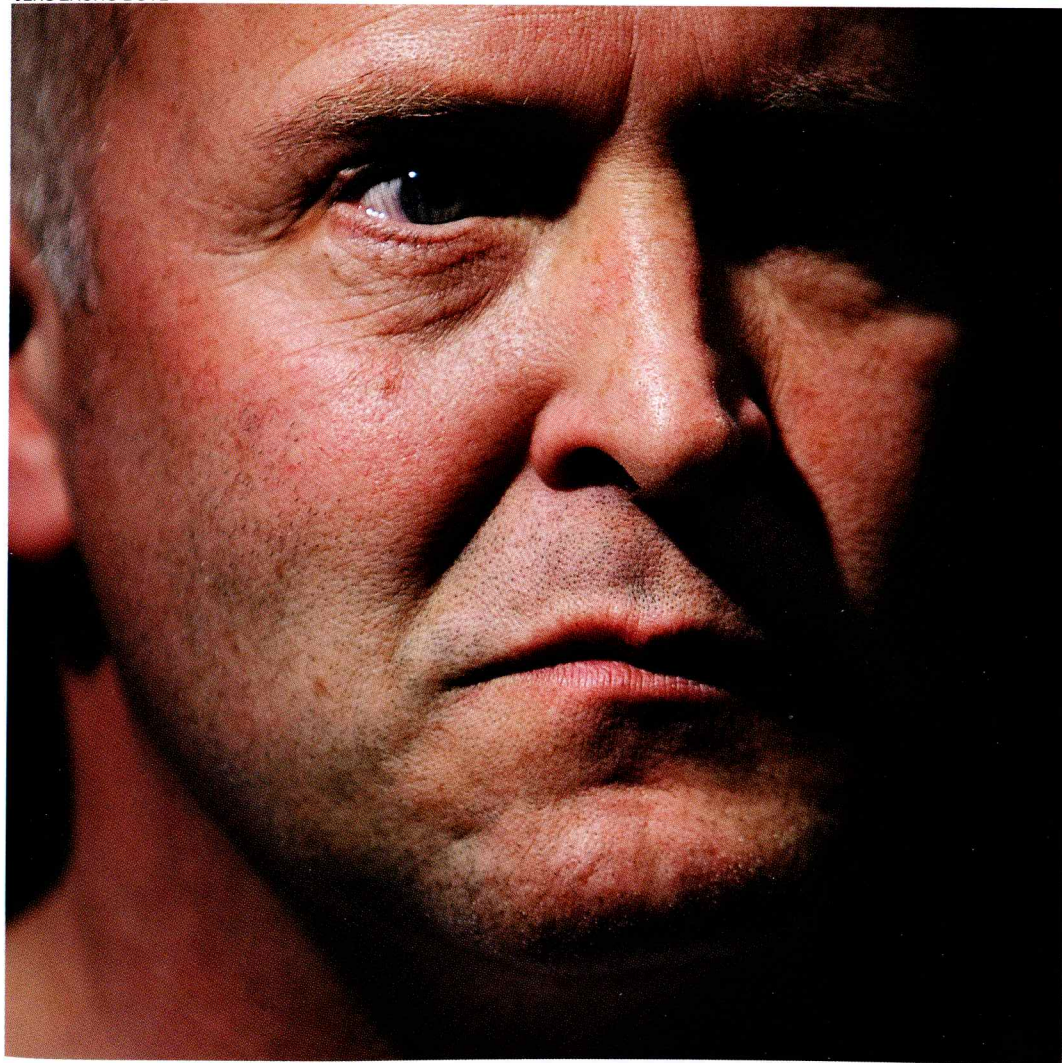
HESIOD

HESIOD LEVEDE FORMODENTLIGT OMK. 700 F. KR., OG HAN SKREV DER-
MED NOGENLUNDE SAMTIDIG MED DEN GRÆSKE DIGTER HOMER. DER
FINDES KUN TO KOMPLETTE OVERLEVEREDE VÆRKER AF HESIOD;
THEOGONIEN OG *VÆRKER OG DAGE*.

I *Værker og dage* som Laela afslutningsvist læser op af i Martin Crimps *Hjertets terrori-*
ster, opdelte Hesiod i *Verdensaldermyten* tiden i fem tidsaldre og slægter; "Guldalder-
slægten" var en slægt, der levede ekstremt længe og lykkeligt. Siden gik det ned ad
bakke for menneskene med "Sølvalderslægten" og "Bronzealderslægten", der var udsat
for krige, og yderligere nedad med "Heroslægten", der levede med den Trojanske krig
og endelig rigtig galt med "Jernalderslægten", der levede under ekstremt korrupte for-
hold – til denne slægt hørte Hesiod. Hesiod fortæller altså med *Verdensaldermyten*, at
menneskenes livsvilkår gradvist er blevet vanskeligere og deres moral mere fordærvet.
Den slutter med en dystre profeti; Når det moralske fordærv har kulmineret, vil også
jernalderslægten gå til grunde og afløses af en slægt af mennesker, der er overladt til
deres egen ondskab.

18:19

JENS ZACHO BÖYE

I Martin Crimps *Hjertets terrorister* læser Laela afslutningsvist op af Crimps gendigtning af Hesiods læredigt *Værker og dage* (ca. 700 f. Kr.):

”Jeg ville ønske jeg ikke var af dette folk. Jeg ville ønske jeg var død eller stadig ufødt. Vi er dette folk. Vi er folket af jern. Vi arbejder om dagen og om natten bliver vi syge og dør. Vores børn vil blive født med gråt hår og gud vil ødelægge os. Fader vil ikke respektere søn og søn vil afsky sin far og såre far med grusomme ord. Jernfolkets børn vil snyde deres forældre for det de skylder dem, forbande dem og ikke adlyde deres ønsker. Mænd vil forvandle andre mænds byer til støv uden grund. Skam og sandhed vil iføre sig hvide dragter og idet de skjuler deres skønhed for folket vil de forlade jorden.”

(LAELA, *HJERTETS TERRORISTER*)

MARTIN CRIMP

DRAMATISKE VÆRKER

20:21

LIVING REMAINS

Orange Tree Theatre, London 1982

FOUR ATTEMPTED ACTS

Orange Tree Theatre 1984

A VARIETY OF DEATH-DEFYING ACTS

Orange Tree Theatre 1985

THREE ATTEMPTED ACTS 1986

(*Tre Forsøgte Handlinger*, 1992)

DEFINITELY THE BAHAMAS

London 1987

DEALING WITH CLAIR

Orange Tree Theatre 1988

PLAY WITH REPEATS

Orange Tree Theatre 1989

NO ONE SEES THE VIDEO

Royal Court Theatre London 1990

GETTING ATTENTION

West Yorkshire Playhouse, Leeds 1991

THE TREATMENT

Royal Court Theatre 1993

ATTEMPTS ON HER LIFE

Royal Court Theatre 1997

(*Anslag Mod Hendes Liv*,
Aarhus Teater 2002)

THE COUNTRY

Royal Court Theatre 2000

(*Landet*, 2001)

FACE TO THE WALL

Royal Court Theatre 2002

CRUEL AND TENDER

The Young Vic, Wiener Festwochen,
Chichester Festival Theatre 2004

(*Hjertets terrorister*,
Aarhus Teater 2007)

FEWER EMERGENCIES

Royal Court Theatre 2005

HJERTETS TERRORISTER
Af Martin Crimp

Iscenesættelse
Ulla Gottlieb
Scenografi
Oana Constantineanu
Oversættelse
Eva Jørgensen
Lyddesign
Andreas A. Carlsen
Lys
Sune Munk Schou

Medvirkende
Amelia
Inge Sofie Skovbo
Generalen
Jens Zachø Bøye
James, deres søn
Kaspartin Lønnerberg
Richard, journalist
Søren Byder
Jonathan, udenrigsminister
Martin Greis
Rachel, husholderske
Karen-Lis Ahrenkiel
Cathy, fysioterapeut
Jeanette Lindbæk Larsen
Nicola, skønhedsplejerske
Kristine Nørgaard
Laela
Ruth Ayeley Adjei
En dreng
Justo Gambola Larsen
Elijah John

Iolaos, en af generalens venner
Henning Olesen

Produktionsteam
Forestillingsleder
Trine Tue
Scenekoordinator
Lars Fog
Scenen
Jacob Rosenberg

Suffler
Hanne Wolff
Marketing
Morten Daugbjerg
Frisør
Trine Høgh

Skuespillerrepræsentant
Kristine Nørgaard
Malersal
Ruth Grønberg

Skræddersal
Henny Andersen
Smed/snedker
Erik Wisler
Rekvisiter
Viggo Bay

Lyd
Andreas A. Carlsen
Lys
Sune Munk Schou

Afvikling lyd
Andreas A. Carlsen

Afvikling lys
Sune Munk Schou
Påklædere
Ena Alvarado Madsen
Lise Hauge

Kulturministeriet
støtter
Aarhus Teater

Danmarkspremiere
Aarhus Teater
Studio 03.05.07

Forestillingens varighed
ca. 2 timer og 15 min.
inkl. pause

Programredaktion
Trine Holm Thomsen
Agnete Krogh

Foto fra afsluttende prøver
Jan Jul

Program layout
Jørn Moesgård as
Tryk
EJ Graphic A/S

CRUEL AND TENDER
Efter Sofokles' TRACHINIAE
Af Martin CRIMP

First performed by Wiener
Festwochen, The Chichester
Festival Theatre and Young Vic

Luc Bondy, fascinated by
Sophocles' rarely performed
tragedy, encouraged Martin
Crimp to produce a new piece
taking the original subject in
a new direction for his first
English-language production.

Forlag
Nordiska Strakosch
Teaterforlaget ApS.,
København

Musik
Billie Holliday
My Man
I cant give You anything but love

Chopin
Etude no. 6

Teaterchef
Madeleine Røn Juul
Teknisk Chef
Jens Ravn

Administrationschef
Ralf Rudolf

Marketingchef
Mikkel Braae-Andersen

Marketing
Agnete Krogh
Barbette B.C. Møller
Morten Daugbjerg
Mette Frandsen
Jan Jul
Anne Lykke

Dramaturg
Trine Holm Thomsen

Scenen
Koordinator
Lars Fog
Alex Sørensen
Bjarne Skram Jensen
Bjørn Ibsen
Jacob Rosenberg
Jan Holm Nielsen
Karin Grouleff Christensen
Kent Vestergaard
Lasse Askefrø
Morten Lund
Ole Gade Olsen

Smede & snedkerværksted
Svend Christensen
Lars Overgaard
Bent Sørensen
Erik Wisler
Jens Andersen
Malersal
Michael Odgaard Andersen
Ruth Grønberg
Søren Thiim Harder

Rekvisitafdelingen
Rekvisiter
Viggo Bay

Skræddersal
Afdelingsleder
Jeannet Alting
Bente Bilde
Connie Møldrup
Gurli Radich Johansen
Henny Andersen
Ingrid Brande
Kirsten Themsen

Frisører
Afdelingsleder
Britta Høxbro
Bente Hytte Rasmussen
Lis Zesach Kesje
Trine Høgh

Lyd
Tonemester
Kim Engelbrecht
Andreas Alsing Carlsen
Jeppe Larris

Lys
Koordinator
Peder Jacobsen
Jesper Ahnfeldt
Jesper Uglisøe
Jonas Kongsbach
Peder Flarup
Sune Munk Schou

HOVEDSPONSORER

BYEN & BRYGGERIET
www.ceres.dk

www.jp.dk

www.danskebank.dk

Skandinavisk
Tobakskompagni
www.st.dk

EVENTSPONSORER

Nykredit
www.nykredit.dk

JUNCKERS
www.junckers.dk

www.lindpro.dk

Søren Jensen
Rådgivende Ingeniørfirma
www.sj.dk

WEBSPONSOR

www.aarhusteater.dk
udvikles i samarbejde med

AARHUS TEATERS ERHVERVSKLUB

A/S Panda VVS
www.panda-vvs.dk

Chronografisk A/S
www.chronografisk.dk

DeLaCour Advokatfirma
www.delacour.dk

EJ Graphic A/S
Højvænget 5, 8330 Beder

Elna og Erik Mariagers Fond

Jyske Bank
www.jyskebank.dk

Jørn Moesgård as
www.moesgaard-as.dk

Junckers Industries A/S
www.junckers.dk

KPMG
www.kpmg.dk

Malermester Erik Dalsgaard A/S
www.erik-dalsgaard.dk

Mangaard Travel Group
www.mangaard-travel.dk

Martin Professional
www.martin.dk

MetroXpress
www.metroxpress

Nordea
www.nordea.dk

Nordic Rentals A/S
www.nordic.dk

Novicell ApS
www.novicell.dk

Post Danmark A/S
www.postdanmark.dk

Schouw & Co.
www.schouw.dk

Spar Nord Bank
www.sparnord.dk/aarhus

Sparbank Vest
www.sparbankvest.dk

Sparekassen Østjylland
www.sparostjyl.dk

Svend Andresen A/S
www.svendandresen.dk

Aarhus Lokalbank
www.aarhuslokalbank.dk

Århus Stiftstidende
www.stiften.dk

Århus Oliefabriks Fond
for Almene Formål